

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615000015
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2615000015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému U. M. stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Senici pod sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 20.03.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného U. M., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Senici pod sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 20.03.2015 bol obžalovaný U. M. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 01.03.2015 o 13.07 h po ceste I. triedy č. 51 v Senici na ulici Vajanského viedol po miestnej komunikácii osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, ev. č. Trnava-478CZ, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Senica a vykonanou dychovou skúškou elektronickým prístrojom ALCOTEST 7410 č. ARYN-0141 bola u neho o 13.09 h nameraná hodnota 0,56 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou o 13.25 h nameraná hodnota 0,54 mg/l alkoholu dychu.

Za to mu okresný súd uložil

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 54 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j/, l/, n/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona určil, že obžalovaný je povinný vykonať trest osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona zaviazal obvineného vykonať trest najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona obvinenému uložil i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého obžalovaný U. M. realizoval vyhlásenie v tom smere, že sa cíti byť v plnom rozsahu vinným zo spáchania posudzovanej trestnej činnosti. Následne okresný súd prijal jeho vyhlásenie a v ďalšom realizoval dokazovania len ohľadne ostatných výrokov (výrokov o treste) ukladaných mu.

V tomto smere zohľadňoval okrem okolností prípadu priťažujúcich, ako i poľahčujúcich skutočností aj doterajší spôsob života obžalovaného.

Zistil pritom, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol. Naopak má 5 záznamov v priestupkovom konaní.

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností upravil v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona trestnú sadzbu. V konečnom dôsledku uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 80 hodín a súčasne trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov.

Ostatný (výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu) odôvodnil konajúci (I. stupňový súd) tou skutočnosťou, že sa dopustil šetrenej trestnej činnosti práve v súvislosti s riadením motorového vozidla, navyiac pod vplyvom alkoholu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Je si vedomý, že sa dopustil protiprávneho konania, ktoré úprimne aj ľutuje. Súčasne namieta, že trest ukladaný mu zo strany okresného súdu je pre neho neprímerane prísny a súčasne v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Osobitne namieta neprímeranosť v podobe uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to v tej súvislosti, že sa v jeho prípade jedná o profesionálneho vodiča. Už tým, že mu bolo zadržané vodičské oprávnenie prišiel o prácu, pretože ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy bol pre svojho zamestnávateľa zbytočný a musel so zamestnávateľom uzavrieť dohodu o skončení pracovného pomeru. Súčasne má prísľub od zamestnávateľa, že v prípade vrátenia vodičského oprávnenia, resp. zrušenia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu ho ako spoľahlivého zamestnanca zoberú do práce ihneď.

Pôvodne súhlasil s trestom povinnej práce preto, lebo sa domnieval, že v kombinácii s podmiennečným trestom už nebude nutné v jeho prípade ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože tieto dva tresty (podmiennečný a trest zákazu činnosti) sú vo svojej podstate prísnejšie a prevýchovnejšie ako trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, ktorý má z hľadiska ekonomiky pre neho likvidačný charakter a znemožňuje mu platiť výživné na maloletého G. M..

V konečnom dôsledku požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil mu iný trest, ktorý by mohol vykonávať na slobode napríklad s podmiennečným odkladom, za súčasného upustenia od uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke po dobu 18 mesiacov a súčasne upustenia od trestu povinnej práce.

Takto ukladaný trest považuje za dostatočný z hľadiska naplnenia kritérií generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní) obžalovaného smerujúceho, čo do výšky uloženého mu trestu, odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (čo do rozhodovania o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému), pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné primárne uviesť, že z hľadiska ustáľovania skutkového stavu bez dôvodných pochybností bolo postupované okresným súdom zákonne súladným spôsobom, keďže konajúci (I. stupňový súd) po vyhlásení obžalovaného, že sa v plnom rozsahu cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, prijal jeho vyhlásenie. V ďalšom (formálno-procesnom postupe) vykonával dokazovanie len ohľadne trestu ukladaného tomuto (obžalovanému U. M.). Trest povinnej práce vo výmere 80 hodín považuje tunajší odvolací súd, vzhľadom na okolnosti prípadu posudzovaného, ako

aj osobu obžalovaného, za trest zákonný. Nakoniec samotný obžalovaný prezentoval v rámci svojej obhajoby skutočnosť, že pôvodne s týmto trestom aj súhlasil.

Pokiaľ sa v neskorších svojich (obhajobných tvrdeniach) domáha uloženia iného trestu (napríklad podmiennečného), z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné konštatovať, že z hľadiska trestnoprávneho postihu by sa v jeho prípade jednalo o prísnejší (postih). Výkon tohto (podmiennečného trestu odňatia slobody) je vždy spojený s určením skúšobnej doby, počas ktorej súd sleduje správanie sa obžalovaného. V prípade, že by sa počas tejto (skúšobnej doby) dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania, resp. nevedol by riadny život, bolo by potrebné rozhodnúť, že podmiennečne odložený trest vykoná.

Z hľadiska samotnej dĺžky uloženého trestu povinnej práce považuje príslušný výrok okresného súdu odvolací súd rovnako za zákonne súladný.

Vo vzťahu k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov rovnako považuje odvolací súd tento (výrok rozsudku okresného súdu) za zákonný. Tento má oporu jednak v tej skutočnosti, že sa posudzovanej trestnej činnosti obžalovaný dopustil v priamej príčinnej súvislosti s vedením motorového vozidla, navyše pod vplyvom alkoholu. Pri oboznamovaní sa s osobným profilom obžalovaného osobitne s evidenciou priestupkov doposiaľ ním spáchaných je zrejmé, že bol 5-krát prejednávaný pre spáchanie priestupkov výlučne páchaných v cestnej premávke.

Aj tieto (záznamy o spáchaných priestupkoch) naznačujú, že obžalovaný hoc aj ako profesionálny vodič sa v pravidelných intervaloch dopúšťal porušovania predpisov o cestnej premávke. Tieto okolnosti vo svojom súhrne tak ako konštatuje napokon aj súd I. stupňa v napadnutom rozsudku indikovali v prípade obžalovaného uloženie aj takéhoto trestu (trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov).

Odvolací súd preskúmajúc napadnutý (výrok o treste ukladaný obžalovanému) rozsudkom Okresného súdu v Senici nezistil akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. reparáciu uvedeného výroku rozsudku, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.